

Gönderjylland

Luther, Schiller, Tiecke.

I en Omtale af Lærebogen, som vi meddelte om sidst, skriver Professor J. P. Bang ved Københavns Universitet i en lebende Artikel i Bladet "København" blandt andet:

"Vi maa fremdeles have lov til at nære den dybele Sympati med den danske og den danske Befolning drenede, vi maa have lov til at føle dyb Hartne over den Maade, hvorpaa denne lovlidige Befolning behandles fra Magthærernes Side — en Hartne, som nu også deles af flere og flere Døfere, et ejersom de saa Djælene op for, bræsledes denne Behandling er; og vi maa have lov til at støtte denne Befolning i dens Befræsninger for at leve i Modermaa og sin folkelige Sæd og Stil, sin Folkeand. Vi ved, at naar vi gør det, folger vi fra Grundstænger, som er blevne frimætte af fremragende Døfe Hjælp i tidligere Tider; jeg behøver kun al nævne Luther, Schiller og Richte, og vi gør ikke andet end, hvad Døfene selv gør overfor deres Landsmænd i Udlændet. Når vi saa egne kan nære og udtales det Haab, at det skilte etter at fredeligt Vej funde genforenes, saa er der intet politisk angribeligt heri. Det er Haab, saafer sig fun paa den Hjælpskab, at i fremtiden en anden Landstænde kunde blive berhendende end den, der nu giver sig Udtrof i Køllerpolitiet, i Forfælgelse af de Hjemmefra og saa videre, men man kan betegne et saadant Haab som vildt og fantastisk, om man saa vil; men man kan ikke med nogen forståelig Grund deraf tage Anledning til at irlæde nogen politisk Aktion."

Intet mindre end Landsforvisning kan gøre det. Forleden mødte Ejendomstjæler Holger Christensen fra Stenderup i Nibe Amt, der tjener hos Gaardejer P. Poulsen i Lunderskov ved Gjidding, Gendarmeren Den unge Mand havde deltaget i en Gymnasiatsømme sammen med Egens unge. Det maa Gendarmeren have haft opdaget. Thi Christensen blev Formindig den 15. Jan. stævet til at møde hos Amtsforstanderen i Skarbet. Her modtog han en Udvisningsordre med 24 Timers Varsel, fordi han havde været med til de nævnte Gymnasiatsømmer.

Thi Gendarmen vaager, og Riget er reddet, bemærker "Nm".

Haderslev. Søndag — Synddag! Det er en øjelig Kendsgerning, at man ingen Sønde ser saa mange berusede Personer paa Gader her i Byen som paa en Søndag, og Søndagen er for mange ved at blive en Søndag og Udsættelsedag i Stedet for en Helligdag og Højtide, skrives til "Nm." af 14. Jan.

Søndag Formidag ved Galvinetiden faas en yngre Arbejdsmand med en Rus dingle ud ad Laberthaussene i gladelevene i Gladelevene.

Haderslev. Kirkeligt Balg. Ettermiddags den 12. Jan. fandt der Balg Sted af Menighedsrepræsentanter i Skjold i Folks Driftshældighed, hvor godes onsrørlige for, hvad Stade en beruset Mand forvolder, eller hvad Stade der vederfares en hundan utilregnelig Person, saa vilde de not voge sig for at slanke for berusede Hjælpe.

Hældighedsdeltog ikke i Balget, og Interessen for Kirkelige Anliggender synes ikke at være stor blandt Døfene skrivel "Nm."

Hædere Jord.

Fra Maria Ottosens Folkespil.

En Sejr.

Hædere Jord. En Tysindmarksheddel i København. En Købmand for et Mejeri her i Haderslev Amt, skriver "Nm." modtog torsdien tilsendt Pengen til Mejeriinteresenterne i et Pengebrev. Han aabned kontakterne at skare den op paa den ene Side og udtagen en Bunge Hundredemarksheddel, medens kontakterne vandrede i Papirskurven.

Han gav derefter sin Bige Paallog om at føre op i København i hans Kontor, da Interesenterne kom for at hente deres Pengen.

Ved senere at tolle Bølet havde Købmanden — tusind Mark.

Købmanden var sendt Forebygget til Hæderen og foretaget Husunderligelle, og det viser sig da, at der havde været en Tysindmarksheddel lagt uden om Hundredemarksheddel, og den var altid blevet liggen i kontakterne, da denne kommes, og er vandret med denne i Papirskurven. Og Indholdet af Papirskurven havde Bøgen brugt til at syre op i København med.

Gårdensorg. En løb Døfert. En Mand af Schenin-

gen paa den flensborgske Damper "Eunice", der løsede Kul til Dampfslusset ved dets Kullager paa Sundsbredten, havde Mandag Aften den 12. Jan. været i Land og dermed for rigelig af de vaade Barer. Den i Mørket gik om Bord ad det fredelige Landgangsbroet, fuld med Overbalance og skyrede i Haver. Manden vilde sikkert være druknet, hvis ikke en anden af de Ombordværende havde opdaget Hulken og trukket ham op igen. Nu slap han med en fold Duffert. Manden var dog ikke mere medtaget af denne Tur, end at han vilde springe i Vandet igen efter en Del Aviser, som han havde tagt i Falder.

Aabenraa. Stridslystne Raboer. For et Par Aar siden fæste Bygmester R. Langhawiger en Del Byggepladser ved Haderslevs Landevej og begyndte at bygge flere Embelmuseer, som han afhændede til nogle Hjælpe, der var anfæste ved Amtsretten. Samtidig lod han anlægge en privat Hjælpe forbi nogle huse tilhørende Byggepladser og hen til de overnemmede Embedsmændes Ejendomme.

Men en Stykke Dag først Bygmesteren og Embedsmændene i Dølvene, og selvfølgelig komme, som han afhændede til nogle Hjælpe, der var anfæste ved Amtsretten. Samtidig lod han anlægge en privat Hjælpe forbi nogle huse tilhørende Byggepladser og hen til de overnemmede Embedsmændes Ejendomme.

Men en Stykke Gang er fort denne:

Gaardmand Thomas Ravn påaaflyggedegaarden er gammel og har en frugelig kone. Han ønsker at trætte sig tilbage fra den store Bedrift,

men Thomas Ravn vil intet

af denne Forbindelse og viser

eftertræfligt den unge Mand Vin-

tervejen. Ved sin Svigersøns Hjælpe-

er den gamle Gaardmand kom-

men dybt i Guld og ser til sidst

ingen anden Udehjælp end at følge

Gaarden. Som Raboer melder sig

til Raboer Mathis Linnet og hans

Søn Morten, en ny paavirket

schneidig" ung Dør, der er allig-

til at følge den yngste Datter Inger

med i Hjælpe, saa at Gaarden ikke

kan gaa ud af Slægtens Eje. Det-

te Raboer er da den eneste Udehjælpe tilbaade at redde gamle Thomas

Ravn ud af hans økonomiske Van-

deligheder — og at forhindre det Salg

til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som

ellers vilde blive undskyldt. Og

Inger beslutter sig til at bringe Øf-

ret. I en Scene, som maastet er

stillet til „de fremmede“, „de andre“, som